

اطلاعات ایمنی مواد شیمیایی (MSDS)

کد مدرک: 18 FM 24 00
تاریخ بازنگری: ۹۴/۵/۱

واحد/قسمت:

نام عمومی یا اختصاری: دیازینون

کاربرد و محل استفاده: حشره کش ها و آفت کش ها مورد استفاده قرار می گیرند در جهت حشرات خاک و آفات سبزیجات، تنباکو، علوفه، گیاهان چراگاه، چمنزار، و محصولات باغبانی. این ماده بطور عمده ای در حیاط منازل، برای درمان بذر از لحاظ آفات، و به طور عمده ای برای کنترل حیوانات اهلی از زخم حشرات و انگل های پوستی مورد استفاده است.

ترکیبات مواد تشکیل دهنده: حشره کش ارگانوفسفات، ترکیب هتروسیسلیک نیتروژن معطر (آروماتیک)، ترکیب پیریمیدین، فسفروتیونات.

شناسایی خطرات: مایع قابل اشتعال و احتراق پذیر. مخلوط این ماده با هوا یا در دماهایی بالاتر از ۸۲ درجه سانتیگراد قابلیت انفجار دارد. سیستم تنفسی: این ماده جزو حشره کش های ارگانوفسفاته می باشد و می تواند اثرات عمومی این گروه از مواد شیمیایی را داشته باشد. این ماده به راحتی بصورت بخار در نمی آید، اما کثراً به فرم آئروسل مورد استفاده قرار می گیرد. سمیت مختصر ارگانوفسفات ها شامل خستگی، سردرد، تهوع، گیجی، خواب آلودگی، کرمپ های شکمی و بطنی، اسهال، ازدیاد بزاق، خس خس در هنگام تنفس، و بی قراری می باشد. سمیت متوسط این گروه از مواد بطور عمومی شامل ضعف عضلات، منقبض شدن ناگهانی عضلات، لرزش، فقدان هماهنگی، سختی در مکالمه، میوزیس) کوچک شدن مردمک چشم(، تیرگی و یا کدردی دید، ازدیاد عرق، ریزش اشک از چشم، آبریزش از بینی، کوتاه شدن تنفس، سختی سینه، ایجاد سرفه و سختی در تنفس می باشد. در سمیت شدید پریشانی و رفتار غیرمأنوس افزایش پیدا می کند، همچنین بی هوشی، تشنج، اختلالات، ادم ریوی(در اثر تجمع مایعات داخل ریه)، نقص دستگاه تنفسی و مرگ رخ می دهد. پوست: در مطالعات محدودی که بر روی حیوانات انجام گرفته است مشخص شده احتمالاً این ماده محرک متوسطی برای پوست است. در تست هایی که بر روی انسانها با محلول ۱٪ این ماده انجام شد، تحریک پوستی گزارش نشده است. این ماده از راه پوست می تواند جذب بدن شود و بر روی سیستم اعصاب مرکزی اثر سمی بگذرد که علائمی شبیه اثرات استنشاقی آن دارد. چشم: این ماده در مطالعات محدودی که بر روی حیوانات انجام گرفته است، مشخص شده محرک شدید چشمی است. اطلاعاتی در مورد تماس مستقیم این ماده با چشم انسانها در اختیار نمی باشد

بعد از استنشاق: منبع مولد آلودگی یا فرد مصدوم را به هوای آزاد برده. اگر تنفس فرد قطع شده بود به وی تنفس مصنوعی داده، و اگر دچار یست قلبی شده بود، عملیات احیاء قلبی ریوی انجام دهید. از تماس دهان به دهان با فرد بوسیله گارد یا محافظ بپرهیزید. سریعاً به پزشک مراجعه شود.

بعد از تماس با پوست: هرچه سریعتر موضع آلوده را به مدت ۲۰ دقیقه با آب و صابون غیرجاذب شستشو دهید تا آلودگی برطرف شود. سریعاً به پزشک مراجعه شود.

بعد از تماس با چشم: سریعاً چشم های آلوده را با آب ولرم به مدت ۲۰ دقیقه به صورتیکه پلک ها باز است شستشو دهید تا آلودگی برطرف شود. سریعاً به پزشک مراجعه شود.

بعد از خوردن و یا آشامیدن: هرگز از راه دهان به فردی که بی هوش است یا سطح هوشیاری پائینی دارد چیزی نخورانید. دهان مصدوم را با آب بشوئید. فرد را وادار به استفراغ نکنید. به فرد مصدوم در صورت هوشیاری ۲۴۰ تا ۳۰۰ میلی لیتر آب دهید. اگر استفراغ بطور طبیعی رخ داد، دهان مصدوم را شسته و مجدد به وی آب دهید. سریعاً فرد را به پزشک بپسید.

کمکهای اولیه

اقدامات لازم در صورت بروز حریق: در هنگام حریق، اکسیدهای نیتروژن سمی و محرک، اکسیدهای فسفر و سایر ترکیبات فسفره، اکسیدهای گوگرد و سیانید هیدروژن ممکن است تولید شوند.

<p>کد مدرک: 18 FM 24 00 تاریخ بازنگری: ۹۴/۵/۱</p>	<p>اطلاعات ایمنی مواد شیمیایی (MSDS)</p>	
<p>اقدامات مهارکننده به هنگام نشر و نشتی ماده: پودر خشک مواد شیمیایی، دی اکسید کربن، اسپری آب یا مه، یا فوم های متداول.</p>		
<p>حمل و انبارش</p>	<p>حمل: این ماده قابل اشتعال و در صورت استنشاق یا خورده شدن سمی است، و خطر سمیت در بلندمدت دارد، همچنین این ماده سبب حساس شدن پوست و تحریکات شدید چشمی می شود. قبل از جابه جایی، اقدامات کنترل مهندسی برای حفاظت اپراتور بسیار مهم است. افراد باید مجهز به کلیه لوازم حفاظت فردی مورد نیاز باشند. افرادی که با این مواد سروکار دارند باید آموزش لازم را در ارتباط با نحوه انجام کار و خطرات کار با این ماده را ببینند.</p>	
<p>کنترل و حفاظت فردی</p>	<p>انبارش: در محل هایی که تهویه محیطی مناسب است و به دور از حرارت و منابع مشتعل انبار شوند. محیط انبار از مواد قابل اشتعال پاک شود. به دور از مواد ناسازگار انبار شوند.</p>	
<p>کنترل و حفاظت فردی</p>	<p>محافظت سیستم تنفسی: ماسک مناسب استفاده شود.</p>	
<p>کنترل و حفاظت فردی</p>	<p>محافظت پوست: از لباس ایمنی بطور کامل شامل (دستکش، کفش و...) استفاده شود.</p>	
<p>کنترل و حفاظت فردی</p>	<p>محافظت چشم: حتی المقدور عینک ایمنی استفاده شود.</p>	
<p>تماس با ماده</p>	<p>سایر کنترل ها: خوردن این ماده علائم و نشانه هایی مشابه آنچه در استنشاق این ماده توضیح داده شده، دارد. خوردن بلعیدن و در اکثر موارد سبب آسپیره شدن و تجمع مایعات در ریه ها به علت استفراغ، می شود.</p>	
<p>خواص فیزیکی و شیمیایی</p>	<p>حالت فیزیکی: مایع، شکل فیزیکی: مایع روغنی، رنگ: بی رنگ. در مراحل فنی این ماده قهوه ای کم رنگ تا پررنگ است. بو: به مقدار کمی بویی شبیه استر دارد pH: مشخص نشده است. دمای خود آتشگیری اطلاعاتی در دسترس نمی باشد. نقطه اشتعال (۸۲ درجه سانتیگراد ۱۸۰ درجه فارنهایت) (F.P)</p>	
<p>پایداری و واکنش دهی</p>	<p>پایداری معمولی دارد. این ماده وقتی در معرض هوا یا رطوبت قرار می گیرد متلاشی شده و به صورت پایداری تینوتترا اتیل پیروفسفات شدیداً سمی در می آید مگر اینکه تثبیت شده باشد. محیطهای مورد اجتناب شعله های باز، حرارت بیش از ۸۲ درجه سانتیگراد، رطوبت، نقص در تثبیت سازی. مواد ناسازگار اسیدهای قوی و قلیاها، ترکیبات حاوی مس. خطرات ناشی از تجزیه تینوتترا اتیل پیروفسفات.</p>	
<p>ملاحظات زیست محیطی</p>	<p>به هنگام دفع ماده یا ضایعات آن: طبق قوانین کشوری، محلی و منطقه ای عمل شود. ضایعات را در محل های تعیین شده برای دفن انبار کنید.</p>	

